

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 8Sžo/54/2014                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 1011200962                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 30.10.2014                     |
| Meno a priezvisko:         | CSc., JUDr. Eva Babiaková      |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2014:1011200962.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Mesto Pezinok, Radničné námestie 7, Pezinok, zastúpeného: Advokátskou kanceláriou G. Lehnert, k.s., Rajská 7, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, Námestie slobody 6, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 51 zo dňa 11. marca 2011, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/93/2011-40 zo dňa 20. marca 2014, jednohlasne, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/93/2011-40 zo dňa 20. marca 2014 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

### Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením č. k. 1S/93/2011-40 zo dňa 20. marca 2014 podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 51 zo dňa 11. marca 2011, ktorým tento zrušil rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, odboru štátnej stavebnej správy a územného plánovania (ďalej aj „správny orgán prvého stupňa“) č. 2010-KVSU-SSUP-10074-22:530 zo dňa 3. septembra 2010, ktorým bolo podľa § 65 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), mimo odvolacieho konania rozhodnuté tak, že právoplatné rozhodnutie bývalého Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A/2007/1095/KIZ zo dňa 7. mája 2007 bolo zrušené, a súčasne bolo vyhovené rozkladom účastníkov konania Pezinské tehelne a.s., Pezinské tehelne - Paneláreň, a.s. a Ekologická skládka a.s.

Z odôvodnenia uvedeného uznesenia vyplýva, že napadnuté rozhodnutie je rozhodnutím predbežnej povahy, ktoré je zo súdneho preskúmania vylúčené v zmysle § 248 písm. a/ O.s.p. Súd prvého stupňa uviedol, že zrušením prvostupňového rozhodnutia sa vec vrátila pred správny orgán prvého stupňa, teda účastníkom konania neboli konštitutívnym spôsobom založené žiadne práva ani povinnosti, ale bol len vytvorený priestor pre prvostupňový správny orgán pre nové posúdenie podmienok pre preskúmanie právoplatného územného rozhodnutia mimo odvolacieho konania.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu právo,

pretože konanie vo veci bolo zastavené (§ 146 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.).

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 221 ods. 1 písm. f/ a ods. 2 O.s.p. napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil a zároveň, že jeho postupom bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom. Za nesprávny označil záver krajského súdu, že napadnuté rozhodnutie je rozhodnutím, ktorým žalovaný prvostupňové správne rozhodnutie zrušil a vec vrátil správneho orgánu prvého stupňa na ďalšie konanie, nakoľko preskúmaným rozhodnutím žalovaný rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu iba zrušil v zmysle § 59 ods. 2 správneho poriadku bez toho, že by vec vrátil prvostupňovému správneho orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie, teda nedošlo k zrušeniu a vráteniu v zmysle § 59 ods. 3 správneho poriadku. Zdôraznil, že uvedené je zrejmé priamo z výroku napadnutého správneho rozhodnutia, a rovnako tak z jeho odôvodnenia, kde je ako dôvod zrušenia prvostupňového správneho rozhodnutia uvedené, že prvostupňovému správneho orgánu už márne uplynula trojročná lehota na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania, preto prvostupňový správny orgán nebol podľa názoru žalovaného oprávnený prvostupňové rozhodnutie vydať a žalovaný ho zrušil bez toho, že by vec vrátil prvostupňovému správneho orgánu na ďalšie konanie.

Mal za to, že k postupu podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku dochádza vtedy, ak je rozhodnutie nezákonné a vo veci netreba ďalej konať. Ide o prípady, keď pre rozpor s právnymi predpismi rozhodnutie vôbec nemalo byť vydané. S ohľadom na uvedené zdôraznil, že rozhodnutie žalovaného v žiadnom prípade nie je rozhodnutím predbežnej povahy, na podklade ktorého bude prvostupňový orgán vo veci nanovo rozhodovať, ale naopak ide o konečné meritórne rozhodnutie, ktorým bolo mimoodvolacie konanie právoplatne skončené, o čom svedčí aj skutočnosť, že prvostupňový správny orgán po vydaní napadnutého správneho rozhodnutia vo veci opätovne nezačal konať a vzhľadom na výrok rozhodnutia žalovaného ani opätovne začať konať nemal. Preto namietal, že rozhodnutím žalovaného bol žalobca ukrátený na svojich právach, tak ako to predpokladá § 247 ods. 1 O.s.p., keďže v dôsledku vydania tohto rozhodnutia nedošlo k preskúmaniu rozhodnutia bývalého Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A/2007/1095/KIZ zo dňa 7. mája 2005 z dôvodu údajného márneho uplynutia trojročnej lehoty na jeho preskúmanie. Poukázal na skutočnosť, že žalobca sa už v žalobe zo dňa 24. mája 2011 podrobne vyjadril, že konanie o preskúmanie tohto rozhodnutia bolo začaté v trojročnej lehote, z čoho vyplýva, že podmienky na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania boli v zmysle § 65 správneho poriadku splnené. Rozhodnutie žalovaného preto označil za nezákonné, vychádzajúce z nesprávneho právneho posúdenia veci, zdôrazňujúc, že bolo vydané v konaní, ktoré malo i inú vadu, ktorá mala vplyv na zákonnosť tohto rozhodnutia, keďže žalovaný sa v rozpore s § 3 ods. 2 a § 47 ods. 3 správneho poriadku v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal s obsahom vyjadrenia žalobcu zo dňa 10. februára 2011, ani s obsahom vyjadrenia ďalšieho účastníka konania RNDr. L. B. CSc. Mal teda za nepochybné, že rozhodnutie žalovaného nie je rozhodnutím predbežnej povahy, ani žiadnym iným rozhodnutím, ktorého preskúmanie by bolo v zmysle § 248 O.s.p. vylúčené. Preto zdôraznil, že súd prvého stupňa bol povinný toto rozhodnutie na základe podanej žaloby zo dňa 24. mája 2011 meritórne preskúmať.

Taktiež poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžf/56/2008 zo dňa 4. decembra 2008, v ktorom vyslovil, že aj preskúmanie procesných rozhodnutí je prípustné, keď uviedol, že ak by aj súd meritórne preskúmal zákonnosť administratívneho procesného rozhodnutia, nie je možné takýto nedostatok považovať za vadu súdneho konania, pretože v prípade pochybností reštriktívnym výkladom § 248 písm. a/ O.s.p. v danom prípade poskytol účastníkovi súdnu ochranu v súlade s čl. 152 ods. 4 v spojení s čl. 46 ods. 1, 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava SR“).

Žalovaný sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 212 ods. 1 O.s.p., prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 a § 250ja ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že je potrebné

napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bolo uznesenie krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zastavil konanie o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu a súčasne jeho zrušenia a vrátenia veci mu na ďalšie konanie, ktorým rozhodnutím žalovaný zrušil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. 2010-KVSU-SSUP-10074-22:530 zo dňa 3. septembra 2010, ktorým bolo podľa § 65 ods. 1 správneho poriadku, mimo odvolacieho konania rozhodnuté tak, že právoplatné rozhodnutie bývalého Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A/2007/1095/KIZ zo dňa 7. mája 2007 bolo zrušené, a súčasne bolo vyhovené rozkladom účastníkov konania Pezinské tehelne a.s., Pezinské tehelne - Paneláreň, a.s. a Ekologická skládka a.s. Preto odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo.

Súd prvého stupňa v preskúmvacom konaní v danej veci posudzoval oprávnenosť súdu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu podľa § 248 O.s.p. a žalobu žalobcu ako aj listinné podklady vyhodnotil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je rozhodnutím predbežnej povahy podľa § 248 písm. a/ O.s.p., z ktorých dôvodov konanie zastavil podľa § 250d ods. 3 O.s.p.

Podľa § 244 ods. 1, 2, 3 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmvajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V správnom súdnictve preskúmvajú súdy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu“).

Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Predmetom preskúmania môže byť za podmienok ustanovených v odsekoch 1 a 2 aj rozhodnutie, proti ktorému zákon nepripúšťa opravný prostriedok, ak sa stalo právoplatným.

Zákonodarca v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku zveril súdom právomoc preskúmať zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Správnym súdnictvom sa zabezpečuje realizácia ústavného princípu domáhať sa súdnej ochrany práv fyzických a právnických osôb na nezávislom a nestrannom súde (čl. 46 ods. 1 Ústavy SR). V konaní podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku sú predmetom správneho súdnictva právoplatné rozhodnutia správnych orgánov, ktorými sa zasiahlo do subjektívnych práv fyzických alebo právnických osôb. Správny súd preskúma aj zákonnosť rozhodnutí, proti ktorým zákon nepripúšťa odvolanie. Pokiaľ ide o konanie podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je správne súdnictvo založené na princípe generálnej klauzuly v zmysle čl. 36 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a čl. 46 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorej súdy v zásade preskúmvajú všetky rozhodnutia orgánov verejnej správy. Rozsah právomocí pri preskúmaní správnych rozhodnutí je obmedzený negatívnou enumeráciou rozhodnutí,

ktoré správne súdy nepreskúmajú (§ 248 O.s.p.).

Podľa § 248 písm. a/ až d/ O.s.p. súdy nepreskúmajú:

- a) rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania,
- b) rozhodnutia, ktorých vydanie závisí výlučne od posúdenia zdravotného stavu osôb alebo technického stavu vecí, ak samy osebe neznamenia právnú prekážku výkonu povolania, zamestnania alebo podnikateľskej alebo inej hospodárskej činnosti,
- c) rozhodnutia o nepriznaní alebo odňatí odbornej spôsobilosti právnickým osobám alebo fyzickým osobám, ak samy osebe neznamenia právnú prekážku výkonu povolania alebo zamestnania,
- d) rozhodnutia správnych orgánov, ktorých preskúmanie vylučujú osobitné zákony.

V citovanej právnej norme zákonodarca vyjadril svoju vôľu, že v správnom súdnictve sa nepreskúmajú postupy správnych orgánov, ktorými neboli priamo dotknuté práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej alebo právnickej osoby. Vylúčenie preskúmania takýchto postupov nadväzuje na povahu správneho konania bez ohľadu na druh administratívneho procesu, ktoré sa spravidla môže nepriamo dotýkať veľmi významného počtu subjektov, ale táto okolnosť nie je taká relevantná, aby bolo treba aj takéto postupy preskúmať, pretože výsledok by z hľadiska zákonnosti spravidla žiadnym spôsobom nemohol ovplyvniť rozhodnutie vo veci samej.

Súd prvého stupňa v danej veci náležite nepostupoval v intenciách citovaných právnych noriem Občianskeho súdneho poriadku, na základe skutkových zistení dospel k nesprávnemu právnemu názoru, majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu zistil, že žalobca sa žalobou zo dňa 24. mája 2011 domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 51 zo dňa 11. marca 2011 a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Mesto Pezinok rozhodnutím č. 5/8-URzam/1600-1869/02-06 zo dňa 30. novembra 2006 zamietlo návrh spoločnosti Ekologická skládka, a.s. na vydanie rozhodnutia o umiestnení stavby „Pezinok - skládka odpadov“. V rámci odvolacieho konania bolo rozhodnutie mesta Pezinok ako správneho orgánu prvého stupňa rozhodnutím bývalého Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A/2007/1095/KIZ zo dňa 7. mája 2007 zmenené tak, že odvolací správny orgán umiestnenie stavby „Pezinok - skládka odpadov“ povolil, pričom toto rozhodnutie nadobudlo dňa 14. mája 2007 právoplatnosť.

Na základe podnetov mesta Pezinok zo dňa 09. januára 2009, Slovenskej inšpekcie životného prostredia - Inšpektorátu životného prostredia Bratislava zo dňa 21. októbra 2009 a Ing. F. Q. zo dňa 18. novembra 2009 správny orgán prvého stupňa preskúmal rozhodnutie bývalého Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A/2007/1095/KIZ zo dňa 7. mája 2007 vo veci umiestnenia stavby „Pezinok - skládka odpadov“ v konaní mimo odvolania podľa § 65 správneho poriadku a rozhodnutím č. 2010-KVSU-SSUP-10074-22:530 zo dňa 3. septembra 2010 uvedené rozhodnutie zrušil. Proti tomuto rozhodnutiu podali rozklad účastníci konania Pezinské tehelne a.s. dňa 24. septembra 2010, Pezinské tehelne - Paneláreň, a.s. dňa 27. septembra 2010, a.s. a Ekologická skládka a.s. dňa 29. septembra 2010, o ktorých opravných prostriedkoch bolo rozhodnutím Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky č. 51 zo dňa 11. marca 2011 rozhodnuté tak, že rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. 2010-KVSU-SSUP-10074-22:530 zo dňa 3. septembra 2010 bolo zrušené a podaným rozkladom účastníkov konania bolo vyhovené. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného vyplýva, že prvostupňový správny orgán nepostupoval správne, keď v rozpore s § 68 ods. 1 správneho poriadku rozhodnutie č. 2010-KVSU-SSUP-10074-22:530 zo dňa 3. septembra 2010 vydal po uplynutí zákonnej trojročnej lehoty, keď rozhodnutie bývalého Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A/2007/1095/KIZ zo dňa 7. mája 2007 nadobudlo právoplatnosť dňa 14. mája 2007, teda objektívna zákonná lehota uplynula ešte pred upovedomením účastníkov konania o začatí preskúmania rozhodnutia mimo odvolacieho konania, vykonaného listom č. 2010-10074:530 zo dňa 14. júla 2010. Uvedená skutočnosť bráni, aby rozhodnutie bolo preskúmané v mimo odvolacom konaní.

Zároveň zdôraznil, že uplynutie lehoty na preskúmanie rozhodnutia nie je možné nijako odstrániť, preto správny orgán nemôže ani začať konanie, výsledkom ktorého by mohla byť zmena alebo zrušenie takéhoto rozhodnutia.

Odvolací súd sa nestotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že v danej veci rozhodnutie žalovaného nemožno považovať za rozhodnutie preskúmateľné súdom podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, pretože v ňom ide o rozhodnutie predbežnej povahy, ktorého zrušením sa vec vrátila pred správny orgán prvého stupňa a bol len vytvorený priestor pre nové posúdenie podmienok pre preskúmanie právoplatného územného rozhodnutia mimo odvolacieho konania. Napadnuté rozhodnutie je konečným rozhodnutím vo veci a zasahuje do subjektívnych práv žalobcu.

Žalovaný preskúmaným rozhodnutím vyhovel rozkladom podaným účastníkmi konania Pezinské tehelne a.s., Pezinské tehelne - Paneláreň, a.s. a Ekologická skládka a.s. a rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zrušil bez ďalšieho, preto sa preskúmaným rozhodnutím žalovaného s konečnou platnosťou rozhodlo vo veci samej, teda v danej veci nemožno považovať preskúmané rozhodnutie za také rozhodnutie, ktorým by sa vec vrátila do štádia rozhodovacieho administratívneho procesu (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžo/81/2008). Odvolací súd konštatuje, že ide o rozhodnutie konečné, a preto týmto rozhodnutím sú priamo dotknuté subjektívne práva žalobcu.

V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dáva do pozornosti rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci sťažnosti č. 48309/99 Kilián proti Českej republike zo dňa 7. decembra 2004, keď v danej veci rozhodol správny orgán o zastavení konania pre neodstránenie väd podania, pričom odvolací správny orgán jeho rozhodnutie potvrdil. Krajský súd v Brne konanie uznesením zo dňa 20. augusta 1997 zastavil podľa § 248 ods. 2 písm. e/ O.s.p., v znení pred novelou vykonanou zákonom č. 30/2000 Zb., nakoľko dospel k záveru, že rozhodnutia vydané správnymi orgánmi oboch stupňov sú procesnej povahy. Ústavný súd Českej republiky ústavnú sťažnosť odmietol, keďže rozhodnutie krajského súdu bolo vydané v súlade so zákonom. Avšak Európsky súd pre ľudské práva dospel k záveru, že uvedeným postupom bol porušený čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pretože sťažovateľovi nebola poskytnutá dostatočná súdna ochrana, čím mu bolo odňaté právo domáhať sa súdnej ochrany. Preto ani rozhodnutie o zastavení správneho konania nie je možné vylúčiť z preskúmavania súdom, i keď ide o rozhodnutie procesnej povahy a len s ťažkosťami je možné nájsť hmotné právo, na ktorom by mohol byť žalobca ukrátený.

Odvolací súd sa taktiež stotožnil s názorom Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorého úlohou súdu v správnom súdnictve pri uplatňovaní Občianskeho súdneho poriadku v spojení s čl. 46 ods. 2 poslednou vetou Ústavy SR je zisťovať, či rozhodnutie správneho orgánu, zákonnosť ktorého má byť predmetom súdneho preskúmavania (vrátane rozhodnutí uvedených v § 248 O.s.p.), je vzhľadom na jeho obsah spôsobilé týkať sa základných práv a slobôd. Ak súd zistí, že tomu tak je, takéto rozhodnutie nesmie byť vylúčené zo súdneho preskúmania. Samotný druh, resp. formálne označenie rozhodnutia správneho orgánu nemôžu byť samé osebe jediným a rozhodujúcim dôvodom pre odmietnutie jeho súdneho preskúmavania, pretože ústavne súladný výklad ustanovenia § 248 O.s.p. vyžaduje, aby súd zisťoval, či sa toto rozhodnutie svojím obsahom súčasne nedotýka niektorého zo základných práv alebo slobôd. Nie je totiž vylúčené, že by sa aj rozhodnutia uvedené v § 248 O.s.p. nemohli dotýkať alebo porušovať základné práva a slobody jednotlivcov. Základnému právu uvedenému v čl. 46 ods. 2 Ústavy SR zodpovedá taký postup súdu, v rámci ktorého hodnotí nielen formálne znaky rozhodnutia predloženého mu na súdne preskúmanie, ale aj to, či sa toto rozhodnutie svojím obsahom nedotýka niektorého zo základných práv alebo slobôd účastníka konania (napríklad nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 50/01-50 z 11. októbra 2001, č. k. I. ÚS 52/02-30 z 28. mája 2003).

Najvyšší súd Slovenskej republiky zároveň poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho správneho súdu Českej republiky č.k. 6 A 25/2002-42 zo dňa 23. marca 2005, publikované pod č. 950/2006 Zb. NSS, v ktorom tento s ohľadom na judikatúru Ústavného súdu Českej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva vyslovil, že ustanovenie § 65 ods. 1 zákona č. 150/2002 Zb. Súdneho poriadku správneho (»Kto

tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený priamo alebo v dôsledku porušenia svojich práv v predchádzajúcom konaní úkonom správneho orgánu, ktorým sa zakladajú, menia, rušia alebo záväzne určujú jeho práva alebo povinnosti, môže sa žalobou domáhať zrušenia takého rozhodnutia, prípadne vyslovenia jeho ničotnosti, ak neustanoví tento alebo osobitný zákon inak.«) nie je možné interpretovať doslovným jazykovým výkladom, ale podľa jeho zmyslu a účelu tak, že žalobná legitimácia je daná pre všetky prípady, kedy sa úkon správneho orgánu, vzťahujúci sa ku konkrétnej veci a konkrétnym adresátom, dotýka právnej sféry žalobcu. Teda nejde o to, či úkon správneho orgánu založil, zmenil, zrušil, či záväzne určil práva a povinnosti žalobcu, ale o to, či sa podľa tvrdenia žalobcu v žalobe negatívne prejavil v jeho právnej sfére.

Na citované uznesenie Najvyšší správny súd Českej republiky odkazuje vo svojom rozsudku č. k. 1 As 2/2007-74 zo dňa 23. mája 2007, ktorým tento zrušil uznesenie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, keď krajský súd odmietol žalobu žalobcov proti rozhodnutiu, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku zrušil bez ďalšieho rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa. Prisvedčil tvrdeniu, že prístup k súdu nie je možné obmedziť striktnou požiadavkou hľadania porušenia subjektívneho hmotného práva v každom jednotlivom prípade, ako aj pri úkone, ktorý subjektívne hmotné právo založil, zmenil, zrušil, či záväzne určil. Poukázal na skutočnosť, že z konštantnej judikatúry správnych súdov vyplýva, že takéto rozhodnutie odvolacieho orgánu má účinky zastavenia konania. Následne odkázal na rozsudok tohto súdu zo dňa 6. apríla 2004, č. k. 5 A 107/2001-53, v ktorom Najvyšší správny súd konštatoval, že odvolací orgán môže zrušiť rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku najmä vtedy, ak napadnuté rozhodnutie nemalo byť vôbec vydané pre rozpor s hmotnoprávnou či procesnoprávnou úpravou, alebo ak ide o ničotný akt. Ohľadom otázky prípustnosti súdneho prieskumu, čo do účinkov obdobných rozhodnutí o zastavení správneho konania mal zato, že ani rozhodnutie o zastavení správneho konania nie je možné zo súdneho prieskumu vylúčiť, aj keď ide o rozhodnutie procesnej povahy a len s ťažkosťami je možné nájsť hmotné právo, na ktorom mohol byť žalobca ukrátený. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa s týmto názorom v plnej miere stotožnil.

Z uvedených dôvodov neboli splnené zákonné podmienky na zastavenie konania podľa § 250d ods. 3 O.s.p., ale povinnosťou súdu prvého stupňa bolo posúdiť podanú žalobu s ohľadom na skutkové námietky tam uvedené a preskúmať v merite veci žalobou napadnuté rozhodnutie Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, ako aj rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, odboru štátnej stavebnej správy a územného plánovania a postup, ktorý týmto rozhodnutiam predchádzal.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Súd prvého stupňa vo veci opätovne rozhodne vrátane náhrady trov konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.